

Střípky: Scénka

Scénka

V létě jsem pobývala s věřícími dívkami v Beskydech. Na konci pobytu vždy probíhá závěrečný večer, ve kterém shrneme vše, co jsme za celý týden probraly formou písniček, básní, ale v posledních letech i krátkou hrou nebo scénkou.

Letos jsem měla tu čest být u kolébky jedné scénky. Přišla za mnou kamarádka, dala mi téma a poprosila mne, jestli bych ji nepomohla vymyslet děj hry. Řekla jsem jí, že se na to podívám, a že až budu vědět, tak za ní přijdu. Hned jsem se dala do přemýšlení, ale nemohla jsem nic vymyslet. Tak jsem si v duchu říkala, to není mažné. Vždyť jsem minulý rok měla tolik nápadů a letos mě nic nenapadá. Asi za dva dny jsem za ní přišla a řekla jsem jí, že nemám žádný nápad. A ona mi opověděla: – *Víš co Petro, budeme se za tu věc modlit a jestli Pán chce, aby ta scénka byla, tak nám dá určitě skvělý nápad.* Musím přiznat, že když mi to řekla, jako by ve mně píchlo. Vždyť jsem se spoléhala na svůj rozum a ani mě nenapadlo, že jsem to měla říci Pánu Ježíši.

Je to malý střípek, ale přinesl mi velké napomenutí. Petro, nespolehej se jen na sebe, na svůj rozum.

Scénka nakonec dopadla dobře. A posloužila nejen mně, ale i ostatním. Jsem vděčná za toto ponaučení, vždyť i v Bibli je napsáno v Přísloví 3. kapitole 5. verši : *„Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost se nespolehej. „*

Petra Křivánková

1997